

ЖИВИТЪ СИЛИ ВЪ
≡ ПРИРОДАТА ≡

21 ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ
НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
20 юли 1922. Четвъртъкъ
въ Чамъ-Курия (Горското у-ще).

живота, Сега, разбира се, живата природа иска да въздѣйствива на човѣшкото съзнание, тия камъни съ силата си да въздѣйствуватъ на човѣка. И може да кажемъ, че тия сили, тия несъзнателни сили, носятъ по-голямъ запасъ отъ енергии, тѣ харчатъ по-малко. Въ планинскитѣ мѣста, въ тия канари е складирана грамадна енергия за бъдещето развитие на земята. Тия канари трѣбва да се разтрошатъ на малки парчета чрѣзъ триене, да стане излъчване, и тогава да дойдатъ до втората фаза, да влѣзнатъ въ разтителното царство. Тия несъзнателни сили въ природата иматъ връзка съ нашата костна система. И често, може би за бъдеще скъпоцѣннитѣ камъни ще се употребяватъ като едно възпитателно срдѣство, въ нѣкое отношение, на човѣшкия умъ. Виждаме, въ откровението се говори за единъ градъ направенъ отъ скъпоцѣнни камъни, отъ много скъпоцѣнни камъни. То е за да въздѣйствуватъ на човѣшкото въображение, понеже тия кристали служатъ за по-правилно прѣчуване на свѣтлината и прѣнасянето ѝ въ човѣшкия умъ. За туй е хубаво нѣкой отъ васъ да изучава скъпоцѣннитѣ камъни. Скъпоцѣннитѣ камъни разбира се, иматъ влияние отъ духовния свѣтъ. свързани съ него. Кристализирането на тия скъпоцѣнни камъни въ разни форми, показва, че върху тѣхъ ра-

боти единъ разуменъ принципъ. Запримѣрь, ако извѣстенъ писателъ има нѣкой диамантъ, като погледне диаманта ще сложи мислитѣ си по единъ начинъ. Ако има единъ скъпоцѣненъ камъкъ съ цвѣтъ зеленикавъ — изумрудъ или синкавъ — сафиръ, и той до извѣстна степенъ ще укаже влияние върху неговата мисль. Сега, разбира се, окултното гледище за скъпоцѣннитѣ камъни, не е както това на свврѣмѣнната наука. Окултната наука твърди, че скъпоцѣннитѣ камъни, тоа съ плодове. Тѣ растатъ и се развиватъ тѣй, както плодоветѣ въ земята. И може да кажемъ, че тѣ на земята съ най-високото изложение на менталното поле или тѣ съ същества, които живѣятъ въ менталното поле, и изразяватъ своята дѣятелность на земята чрѣзъ скъпоцѣннитѣ камъни. И който може да чете, върху тѣхъ ще намѣри много знания. Тамъ има много знание вложено. Въ тия скъпоцѣнни камъни има много работи написани. Обаче онзи, който иска да се занимава, той трѣбва да владѣе акашовитѣ книги, той трѣбва да е развивалъ онѣзи центрове за ясновидство, да разбира съчетанието на тия камъни. Слѣдователно, практическото приложение на тия сили е влиянието имъ върху костната система. Ако вие имате нѣкакъвъ недѣгъ въ вашата костна система, вие проучете скъпоцѣннитѣ камъни, прѣка-

райте ги прѣз ума си, прѣкарайте разнитѣ родове свѣтлина прѣзъ ума си, тѣ ще укажатъ най-цѣлѣбно влияние върху организъма ви, особено върху коститѣ. Туй практикуватъ и въ народа, турятъ тия камъчета по главата на дѣцата, да ги не хваща уроки. За да не се изгубватъ, ще имъ турнатъ нѣкои камъчета на шапката. Скъпоцѣннитѣ камъни всѣкога привличатъ тия несъзнателни сили, тѣ ги контролиратъ. Азъ подразбирамъ подъ думата „несъзнателни сили“, тия сили, които нѣматъ моралъ, защото има въ свѣта извѣстни окултни сили, въ които нѣма моралъ. И тѣ сж живи сили, и когато вие попаднете подъ тѣхното влияние, тѣ може да извършатъ съ васъ всичко. Запримѣрь, ако нѣкоя отъ васъ излѣе малко отъ сѣрната киселина върху тѣлото ви, тя нѣма да ви пита, дали е право да разлага, да разяжда, тя ще покаже своята реакция.

Подсъзнателнитѣ сили сж свързани съ растителното царство, съ растенията, и тамъ захваща сегашниятъ животъ на човѣка. Съ подсъзнателния животъ започва неговото значение, тѣлото, сегашното физическо тѣло се е сформирувало. Слѣдователно, сега въ свѣта, най-голѣмо влияние упражняватъ върху насъ растенията. Какво е практическото приложение на растенията? Всѣкога трѣбва да обичате горитѣ. Това е първото нѣщо. Щомъ

обичашъ горитѣ, тѣ сж въ връзка съ тия подсъзнателни сили, а тѣ сж необходими за физическото ви тѣло. Всичкитѣ растения, това сж единъ складъ въ природата, отъ дѣто човѣкъ може да черпи. Не само това, не е нужно само човѣкъ да бжде между дърветата, но трѣбва да се научи да ги обича. Това е едно отъ сръдствата при възпитанието. Обичъ къмъ дърветата, това е една връзка съ тѣхъ, за да може тѣ да ни помагатъ.

Като влизаме сега въ съзнателнитѣ сили, отиваме при животнитѣ. Тамъ трѣбва да бждемъ повнимателни. Отъ животнитѣ сме научили много хубави работи, но и много лоши работи. Отъ вола сме научили трудолюбието, отъ вълка сме научили свирепостъта, отъ овцата сме научили кротостъта и смириенето, отъ мечката сме научили непримиримостъта въ жевота. Мечката е много непримирима въ живота. Всички укротители на животни признаватъ, че мечката, веднажъ убидена, тя не забравя, всѣкога ще си отмъсти, непримирима е тя, дълго врѣме помни. У мечката силно сж развити астралнитѣ чувства.

Сега, обичъта къмъ растенията запримѣрь, единъ окултенъ ученикъ трѣбва да я изрази, като се земе да обработва нѣкои отъ овощията: крушата, ябълката, черешата, сливата, или други

нѣкои. Тѣ въобще упражняватъ силно влияние, затова непрѣменно въ двора си трѣбва да имате овощия. Послѣ хубаво е, като се намирате въ Чамъ-Курия между боровитѣ дървета, Тѣ упражняватъ отлично влияние върху духовния стремежъ на човѣка. Та, вие излизайте често, разговаряйте се съ бороветѣ, да ви дадатъ този стремежъ. Като възлиза тѣй нагорѣ, той е остъръ, безкористенъ. Вземете друго нѣкое дърво, букъ или яворъ, тѣ като се намиратъ между бороветѣ, минаватъ като борове, приспособяватъ се, но като излѣзнатъ, веднага искатъ да обладаватъ, когато борятъ взима най-малкото пространство, нѣма егоизъмъ у него. И послѣ, друго характерно нѣщо въ бора: веднажъ като се счуши върха му отгорѣ, той не расте повече. Тѣй, борятъ ни показва у човѣка всичкия духовенъ стремежъ. Това сж духовнитѣ чувства: осакатятъ ли се тѣ, всичкото друго расте у човѣка прѣстава. Та, окултнитѣ ученици трѣбва да даватъ прѣдимство на своитѣ духовни чувства, тѣ да растатъ. Тогавя всичко у тѣхъ може да расте. Та хубаво е често да посѣщавате тия мѣста, да разглеждате бороветѣ, да ги изследвате, да приемате малко енергия и разположение отъ тѣхъ, които да ви служатъ за прѣзъ годната, да ви даватъ импулъс, защото при се-

гашия животъ ние се демагнетизираме. Всеки денъ тревоги, тревоги, докато човѣкъ се демагнетизира, и не може да мисли, и нѣма разположение. Сега, мнзина отъ васъ, толкова врѣме какъ живѣете тудѣ, а съ бороветѣ не сте правили опитъ да поговорите малко. А болниятъ може да иде малко при нѣкой боръ, да се облѣгне съ гърба си на него, да помисли заради него. Боровитѣ дървета упражняватъ отлично влияние. Животнитѣ тѣй сжщ. Каквото животно човѣкъ обича, той е въ състояние да възприеме качествата на туй животно, влияе се, понеже съзнателнитѣ сили, като минаватъ прѣзъ животнитѣ, тѣ внасятъ и добри и лоши качества. Запримѣръ, отъ котката може да научишъ чистотата, но сжщеврѣменно може да научишъ тази алчностъ, тя нѣма търпѣние да очисти жертвата си, много нечиста е, отъ лакомство изяждѣ мишката съ козината. Значи, отъ котката може да научишъ чистотата, да бѣдешъ пѣргавъ, но може да имашъ и обратнитѣ качества — да се хранишъ нечисто. Има духовни хора, на които не имъ трѣбва много чистота. Тѣ казватъ: „Да си напълнимъ стомаха, та каквото и да е яденето“. Тѣй казва и котката. Не! Вземете за примѣръ магарето, отъ него може да научите една много добра черта; какъ да избирате водата. Вие не може да нака-

рате магарето да вие нечиста вода. Колкото за водата, то знае да избира, но дейде ли до храната, и то яде нечисто. Сега всичкитѣ животни, като кучето, котката, лисицата, мечката, вълка и т. н., всекога упражняватъ влияние върху хората. И отъ астралниятъ свѣтъ често си служатъ съ тия форми. Когато вие спите, въ врѣме на сънъ тѣ ви ги прѣдставятъ. Запримѣрь, иие искате да знаете нѣкой човѣкъ какъвъ е, искате да вършите търговия съ него, сънувате вълкъ. Значи, този човѣкъ, съ когото искате да направите търговия, той има характера на вълка. Или, ако сънувате волъ, конь, туй показва характера на човѣка, и отъ това ще съдите. Отъ невидимия свѣтъ всекога уподобяватъ хората съ извѣстни символи. Единъ символъ на животно, не е лошъ, той означава извѣстна Божествена идея или въ положителна или въ отрицателна форма. Сега, когато мислите за вѣда, вие може да го вземете въ негативенъ смисълъ, да бъдете къмъ злото тѣй непримирими, както вълка е непримиримъ къмъ овцата, т. е. както ои има жестоко отвръщение къмъ овцата, тѣй и вие да имате отвращение къмъ злото. Така може да разберете силата на вълка въ туй отношение, въ отрицателенъ смисълъ може да използвате неговата сила. Ако не знаете този законъ, веднага силата

на вълка ще внесе въ васъ жестокость и грубость. И всичкитѣ животни, птици, упражняватъ извѣстно влияние, достатъчно силно влияние. Сега, не трѣбва да идете до нѣкоя крайность, колективно влияятъ. Цѣло едно плѣме отъ котки упражняватъ влияние. И тѣй, ако искате да знаете какви сили дѣйствуватъ, ще видите за все животно, или за коя птица мислите повече. И ще си направите диагноза, какви сили функциониратъ въ васъ. И въ окултната наука има извѣстни системи, да кажемъ имате сили отъ съзнателнатѣ сили, отъ животински видъ. Тогава ще прѣкарате други форми, като формитѣ на нѣкоя овца, или волъ, или конь, за да противодѣйствувате на лошото влияние на други форми. Ще вложите форми на животни, съ положителни черти, които да противодѣйствуватъ на тия съ отрицателни черти. Силитѣ на животнитѣ може да се раздѣлятъ на 2 лагера, на положителенъ и отрицателенъ или разрушающа и съграждающа. И за туй, за въ бъдаще, когато се изучаватъ животнитѣ, колко ще е интересно, когато единъ учителъ, като прѣподава на ученицитѣ си зоологията ще може да имъ обясни кои сили какво влияние упражняватъ върху хората. Той ще трѣбва да знае туй, та като разправя за вълка, същеврѣменно трѣбва да разправя и за овцата. И като разправя

за мечката да види кое е противоположното на характера въ мечката. Тъй, въ уметѣ на дѣцата ще седатъ двѣ противоположни форми, а сега учителѣтъ прѣдава само за вълка, и вслѣдствие на това не може да има туй окултно възпитание, а за въ бъдаще то ще се измѣни, контрасти тогава ще има. При изучаване на растенията сжщо така ще има такива контрасти.

Сега, когато дойдемъ до самосъзнателнитѣ сили, подразбираме човѣка въ всичкитѣ негови проявленія. Съ самосъзнанието и свѣрхсъзнанието започва човѣшкото царство. Като срѣщнете единъ човѣкъ трѣбва да различавате какво прѣодолява у него: физическото, астралното или умственото. Въ него ума ли умѣ, прѣвишава ли сърцето или волята. Ако вие имате 10 души приятели, въ които прѣодолява физиката, тѣ сж въ състояние да ви осакатятъ, свѣсѣмъ може да се извратите. Слѣдователно, ако имате единъ приятелъ, у когото прѣодолява физическото, непрѣменно на него ще турите въ противовѣсъ умствено. Ще имате единъ умственъ принципъ, който да противодѣйствува на физическото. И за туй въ групирането на приятели трѣбва да ги нареждате единъ, у когото да прѣодолява тѣлото, у другъ — сърцето и у трети — ума. Послѣ пакъ: тѣлото, сърцето, ума. Ако имате та-

кива приятели, тогава работата върви хармонично. Защото еднообразното не е хубаво. Всички да бъдатъ само умствени не е добръ. Азъ не искамъ всички да се прѣвърнете само на умствени типове. Не! Защото ако станете умственъ типъ, свѣсѣмъ ще изгнѣете и остарѣете, ще остане само нервната система, и тъй, свѣсѣмъ сухи ще останете. Ако прѣодолява у васъ физическото, ще се прѣвърнете на кости и мускули. Ако прѣодоляватъ чувствата, вие ще замязате на буренца. Защото, когато прѣодоляватъ у нѣкого чувствата, тѣ развиватъ у него апетитъ и този апетитъ може да се изрази въ ядене и пиене. Това е чисто астрално желание. А физическиятъ животъ се изразява въ активностъ, то е животътъ на човѣка, и всички хора, които иматъ физически хатактеръ, тѣ сж постоянно въ движение. А онзи, у когото прѣодолява сърцето въ своитѣ низши прояви, ако се подчинява желания за ядене и пиене, цѣлиятъ животъ ще бжде заетъ съ какво да ядемъ и какво да пиемъ. Отъ единия край на живота до другия само за ядене въпросъ ще бжде. И за туй трѣбва свѣсѣмъ да се смѣнятъ проявитѣ ни. Ако работите 2 часа физически трудъ, веднага часъ и половина трѣбва да дойде работа на сърцето, послѣ на ума. Туй е правило, тъй трѣбва да бжде възпитанието.

За сега, почти несъзнателно пакъ се уравниво̀сяватъ тия енергии, само че не даватъ добри резултати. Извѣстни хора ставатъ само умствени типове, имаме отдѣлни типове, като на сърцето или на волята, а има още и балансирани типове. Човѣкъ съзнателно въ себе си трѣбва да балансира енергията, физическата въ астрална, астралната въ умствена и послѣ обратното.

Мързелътъ е единъ признакъ — за работа на физическиятъ сили. Лакомството е единъ признакъ — надмощие на сърдечнитъ сили. Той може да не яде, но умътъ му е заетъ само съ мисълъ да ядене. Въ ума му седатъ само ядене и пиене, сладкиши, сиропи и др. И такъвъ човѣкъ, каквото и да работи, нищо не излиза. Сега, когато дойдемъ до окултната наука, яденето ще го съединимъ. Яденето има форма, и въ него има наука. Чрѣзъ яденето възпитаватъ хората. Ако храните човѣка една седмица само съ каша, втората седмица съ ябълки, третата — сливи, четвъртата — съ череши, и ако знаете какъ да ги ебирате отъ дърветата, вне ще въздѣйствувате по единъ разуменъ начинъ върху характера му. Сега, вегетарианската храна се употребява, но нѣма окултни резултати.

Азъ бихъ ви показалъ начинъ, какъ да се запознаете най-първо тукъ въ Чамъ-Курня съ ка-

наритъ, да ги разгледате, да ги проучавате. Съ колко канари има да се запознаете! Слѣдъ туй, да изучите бороветъ, да се занимаете да проучите боровинкитъ. Знаете ли какво прѣдставляватъ боровинкитъ за тѣзи, които иматъ слабъ стомахъ! Като ги употребяватъ, по този начинъ ще имъ се поправи стомаха. Най-послѣ постарайте се да намѣрите кое е най-красивото мѣсто на Чамъ-Курня, то ще произведе красиво съчетание. То ще засегне вашия умъ, тѣй щото ще извлечете отъ курорта едно благословение. Само по този начинъ ще го имате, друго-яче, само ще бждете на курортъ, и каквото сте придобили, ще го изхарчите. и слѣдъ 3 — 4 мѣсеца, пакъ ще бждете бѣдни. Та може ли нашитъ разходи така да се използватъ, че вне постепенно да навлизаме въ природата? И много работи трѣбва да се забравятъ, много официалности трѣбва да се забравятъ. Като дохождате въ такъвъ единъ курортъ, трѣбва да забравите малко хората. Сега ще направите една диверсия въ ума си, ще изучите сами бороветъ, характера имъ, голѣмината имъ, на день да сте посѣтили 40 — 50 бора, да ги разгледате, да ги проучите, да направите едно запознанство съ тѣхъ, да ги считате като приятели, съ които сте се срѣщали като живи хора, и тѣ, като влѣзнатъ въ ума ви, ще дадатъ едно ново

настренно, и като се върнете въ града да сте обновени. Не се страхувайте, че може да се очудите отъ живота. Послѣ въ Чамъ-Курия може да се заинтересувате отъ това, какви животни живѣятъ тукъ повече. — Катерички, сърни, диви кози. Даме яви желание да видите една дива коза, и тя да даде подвижностъ въ вашия умъ. Ако срѣщнете мечка, и то е хубаво. Мечката не е толкова лоша, колкото е добра, мечката приятелски върви, само че е страшно тъй като я срещнешъ. Туй е необходимо за ученицитѣ на окултната школа, понеже животътъ е таквъ; че ние изгубваме най-важнитѣ сили, съ които може да си служимъ, изгубва се равновѣсието въ насъ. Запримѣрь, ако ние постоянно говоримъ за духовното, има опасностъ да стане еднообразенъ живота ни. Въ живота има единъ законъ, че най-хубавитѣ нѣща, ако се прѣповтарятъ много пѣти, развалятъ се. Много евангелски пѣсни се развалили само за това. Умрѣ нѣкой, тѣ пѣятъ тази пѣсень, и тя се разваля.

На умрѣли хора не пѣйте пѣсни! Вие го заровете безъ пѣсень, че като се изминатъ 2 — 3 седмици, извънка гроба изпѣйте му тази пѣсень. И колкото пѣти изпѣете тази пѣсень на гроба, по-слѣ, като я пѣете, отново си спомняте за гроба, а туй не трѣба. А като замине нѣкой между насъ,

нѣкой отъ приятелитѣ нека го придружатъ до гроба, и нищо по-вече. Азъ не позволявамъ нито една отъ моитѣ пѣсни да се пѣе на гроба на нѣкой приятел. И който изпѣе една пѣсень на гроба на нѣкой умрѣль, той е извънъ школата. Не, не, у насъ пѣсень нѣма — ще го занесемъ на гроба тихичко и мълкомъ, ще му пожелаемъ „добъръ пѣтъ“, а ще му пѣемъ едва слѣдъ единъ мѣсець. Ние за гроба нѣма да мислимъ, на гробища нѣма да пѣемъ. Тѣй щото отъ нашитѣ пѣсни нѣма да употребите нито една за умрѣли, други пѣсни може да употребите, но да не пѣете „Зора се чудна зазорява“. Никаква зора не се зазорява. (Когато е боленъ да не пѣемъ ли на болния?) Когато е боленъ — молитва, молитва, а болния самъ да пѣе. Пѣе ли той, пѣй и ти съ него; болниятъ не пѣе ли, не му пѣй и ти. Ще се отличаваме отъ другитѣ: у насъ за умрѣли хора поменъ не правимъ; за живитѣ ще правимъ, а за умрѣлитѣ нѣма. За живитѣ ще правимъ поменъ всѣки день. И най-първо когато някой умирающъ ни вика и почне да нарежда като умрѣ съ какви дрехи да го облекатъ . . . ние ще повикаме хората отъ свѣта — „Хайде заровете го, той при Бога отива“. Нарежда при кой гробъ да го турнатъ, а той никдѣ нѣма да иде, той тука ще остане на земята. И казвамъ:

„Ще заровите тѣлото, но ще знаете, че душата не е тѣлото, душата е свободна“. И този, който заминава, трѣбва да знае, че той е живъ, нѣма да седи въ гроба; може би ще поседи тамъ 40 дена, ще се повърти около тѣлото си и послѣ ще се освободи, а може и слѣдъ нѣколко дни да замине. Но когато нѣкой замине, направете една тайна молитва, всички да му пожелаете „добъръ вхъ“, но никакви пѣсни! Смъртта е нѣщо тържествено! Този животъ е умрѣлъ, нѣма какво да му пѣемъ, той иска миръ и спокойствие; който заминава, първото нѣщо е, че той иска миръ и спокойствие. Да му даде Богъ Свѣтлина на ума и миръ на душата, за да може, като разгледа живота си да използва погрѣшкитѣ на миналото.

Туй ще казвате отъ окултно гледище. Нѣма какво да пѣемъ на умрѣлитѣ. Ако нѣкой нашъ приятель иска да му пѣятъ тогава ще повикаме нѣкой евангелистъ проповѣдникъ, ще му кажемъ: „Вие знаете да пѣете на умрѣли, ще бждете толкова добри да го заровите и да му попѣете, а ние ще ви платимъ“. Ако иска нѣкой да му попѣемъ, ще го зароватъ тогава или православнитѣ или евангелиститѣ, защото тѣ пѣятъ на умрѣли. Ако иска съ насъ, ние ще направимъ само една тайна молитва, да му даде Богъ свѣтлина да раз-

бере дълбокия смисълъ на небето. И като го изпращаме, нѣма да му пѣемъ, но които го посрѣщатъ тамъ, тѣ ще му пѣятъ по-добрѣ. Ангелитѣ да му пѣятъ! А ние отъ тукъ да го изпращаме съ пѣсни, нѣма защо. Ние не знаемъ каква е работата му. Които изпращатъ съ пѣсни отъ този свѣтъ, не идва, не върви това. По-добрѣ е тамъ да ви посрѣщнатъ съ пѣсни. И тѣй, ако нѣкой отъ васъ сж готови да заминатъ на онзи свѣтъ, да знаятъ, че щомъ искатъ да имъ пѣятъ, ние ще имъ кажемъ да си избератъ, кои евангелски проповѣдникъ или кой православенъ свещеникъ искатъ да имъ пѣе. Тѣй, като окултни ученици, безъ пѣсни ще заминавате отъ този свѣтъ, а горѣ ще ви посрѣщнатъ съ пѣсни. Тамъ ще ви пѣятъ.

Полѣ, снощи ви направихъ една малка бѣлѣжка нали? Окултниятъ ученикъ трѣбва да има нѣщо мистично въ характера си! Изгуби ли се тази мистичностъ, живота става празенъ и безсмисленъ. Ако ние всички станемъ окултни ученици, трѣбва да бждемъ слѣпи на погрѣшкитѣ. Азъ заблѣзвамъ, че слѣдъ като ви правя бѣлѣжка, всичкитѣ бѣлѣжки, които азъ ви правя, ми коствуватъ много скжпо. Защо да ви правя бѣлѣжки? Мога да оставя другъ да ви направи бѣлѣжка, защото не всѣкога имате мистично настроение на

душата си. И като ученици на една окултна школа, едно правило ще пазите, ако искате да завършите отношенията си правилно: всѣки единъ ще намѣри една добра черта въ другия и ще а държи въ ума си, и тогава той ще те обикне. И ако той намѣри у тебе една добра черта, и ти ще го обикнешъ. А сега, вие като се срѣщнете, търсите си най-лошите черти, и ги държите въ ума си. И тогава, започвате да се молите, ходите въ окултната школа, но понеже сте избрали най-лошата страна, слѣдъ като сте свършили молитвата, вие ужъ мислите добро за Ивана, Драгана, Петка, но изпълне лошата му черта, и веднага развали твоето настроение придобито отъ мисълта за добрата черта. А вие окултнитѣ ученици, за да пазите характера си едно правило трѣбва да знаете за законъ: да си намѣрите една добра черта. Всѣки единъ отъ васъ има една добра черта. Намѣрете тѣзи добри черти помежду си и дръжете ги въ ума си. Само така ще може да си помагате, и Господъ ще ви помага, и ангелитѣ ще ви помагатъ и свѣтиитѣ ще ви помагатъ. Азъ ще приведа единъ примѣръ: Казахъ на една сестра, на една отъ ученичкитѣ: Кажй на еди-коя си сеестра това и това. Тази сестра ѝ казала, а онази другата ѝ отговорила: Защо Учителтъ не каже на мене направо,

а казва на другъ? Какво азъ съмъ казалъ, тя не иска да го изпълни, а се занимава съ посторонни работи. Чрѣзъ когото и да е казано, трѣбва да се изпълни. Казвамъ ѝ: Нестойте на туй мѣсто! Не питайте защо, не стойте и не мислете, че дѣто азъ живѣя е много добрѣ да живѣете и вие. Но моето мѣсто е много опасно, при мене, който живѣе, той трѣбва да бѣде герой. Ама Учителтъ нѣма ли да ни пази? Азъ съмъ на бойното поле, и който дойде тамъ, трѣбва да има смѣлостта да издържи тия гранати. Азъ искамъ да ви туря на тила — отъ задъ, далечъ. И при това, пазете се отъ едно заблуждение: не е физическото сближение, което зближава хората. Сближението е въ тѣхнитѣ души. Когато тѣхнитѣ души вибриратъ еднакво, и когато Божията Любовъ прониква еднакво, тия души може да се разбератъ. Запримѣръ, азъ забѣлѣзвамъ, какъ нѣкой отъ ученицитѣ развалятъ доброто настроение у другитѣ, като се скарватъ. Слънцето оплаква ли се на насъ? То си грѣе, обаче нѣкой пхтъ облакъ ще дойде, и ще изопачи свѣтлината му. За примѣръ, азъ дойдохъ между васъ, говорихъ за нѣкои прѣдмети. Таманъ имате добро настроение, дойдатъ двама, скарватъ се, направятъ облаци. И въ края на краищата оставатъ тия двама, които се скарали. И всѣчки ученици

заминаватъ и тѣ си приказватъ: „Петко и Драганъ и Стоянъ право е казалъ“. Какво възпитание може да има въ това? Та, първото нѣщо: ученицитѣ на окултната школа трѣбва да бждатъ послушни, абсолютнo послушни. Кажете ли му се нѣщо, да го изпълни. Ама ще каже: Духътъ му казалъ. Кой Духъ? Божествениятъ Духъ е Духъ на смирение, мъдростъ, правда, истина. Той е Духъ, който заема всекога послѣдно мѣсто, той не заповѣдва, кждѣто иде, послѣденъ ще бжде. Готовъ е да послужи на бѣдни. И този, у когото Духътъ работи, той послѣденъ ще седне на трапезата. Седне ли пръвъ, тамъ Духътъ Божий не е. Тѣй го знаа азъ.

Та, когато дойдемъ до окултнитѣ сили, ще се казватъ, ако искате да се обновите. Ще гледате туй самосъзнание, да изпълнява Волята Божия и правилно, и след туй да провѣррявате какъ вашитѣ влияния въздѣйствуватъ на окръжающитѣ. Азъ като правя бѣлѣжки нѣкому, всека моя бѣлѣжка не само че трѣбва да прѣвърже раната, но искамъ да видя тази моя прѣвръзка полза при-несла ли е? Ако на 10 души направя прѣвръзка, и положението се влоши, по-добрѣ ранитѣ да седат не прѣвръзани. Ако не можешъ да направитѣ доброто, остави другъ мѣкой да го направи. Та

искам, ония правила, които ви давамъ сега, прилагайте ги постоянно. Азъ ще ви дамъ още други правила. Изведнажъ светия нѣма да станете. Защото за светия се изисква не единъ животъ, много животи, то е съвършенство, не е законъ за спасение. Трѣбва да почне човѣкъ да вибрира тѣй че въ даденъ моментъ да се досѣща самъ какъ да извърши Волята Божия. Святъ човѣкъ разбирамъ човѣкъ съ опитност, съзнание, който знае какъ да помогне, а не само името да носи. Такъвъ единъ човѣкъ е пълненъ съ знание, съ всички добродѣтели, и той всекога върши волята Божия. Сега, ние се приготвяваме да бждемъ силни, да помагаме на великото дѣло. Казвамъ: Шестата раса иде! Шестата раса като дойде, ние трѣбва да имате знание, и туй знание сега ще го придобие. Та, сега първото нѣщо: Ще намѣрите една добра черта въ себе си. Само за себе си ще намѣрите една добра черта, която Господъ е вложилъ. Защото, да кажемъ, че сме много лоши, това е крайностъ, и да кажемъ, че сме много добри, и това е крайностъ. Ако кажемъ, че сме лоши, значи, че не сме приложили — Богъ в насъ е добъръ. И туй добръ ще го съзнаемъ, и ще благодаримъ на Бога за това, което сме. Ти направитѣ една погрѣшка, но послѣ у тебе съзнанието плаче, моли се разкай-

ва се, ти кажи: Азъ благодаря на Бога, че имамъ тази добра черта,—съзнанието. Ако азъ нѣмахъ тази черта, какво щѣше да бѣде положението ми? Значи като направя една погрѣшка, имамъ една добра черта, че съзнавамъ, и скоро поправамъ погрѣшката си. Послѣ, нѣкой човѣкъ срѣщне нѣкой бѣденъ, веднага се смили сърцето му. И по това може да познае, че има нѣщо добро въ себе си. И като казвамъ, да намираме добрата си черта, така ние ще може да имаме просторъ на Духа.

Ние трѣбва да се подчиняваме на Божия Духъ. И тѣй, като използвате тия сили вътрѣ въ природата, и като дойдете въ човѣка, ако искате да се образуватъ въ васъ приятелски отношения за въ бѣдаше, ще търсите вътрѣ въ приятели и неприятели една добра черта, която да поставите въ ума си. Туй е едно доста трудно изкуство, но едно отлично изкуство, сега, ще бѣдете окултни ученици, ще учите венчко, ще бѣдете смѣли и рѣшителни! Когато ви се правятъ бѣлѣжки, нѣма да се сърдитѣ; когато ви изобличаватъ, ще прѣнасяте съ търпѣние, когато ви сполети каквото и да е нещастие, на всичко ще гледате само добрата страна! И блаженъ е човѣкътъ, комуто правите бѣлѣжки. Остава ли го Господъ.... И Писанието казва: „Онѣзи, които Господъ не изо-

бличава и не наказва, тѣ на кривъ нѣтъ вървятъ“. Не мислете, че е нѣщо приятно, че можешъ да направихъ бѣлѣжка на единъ човѣкъ. Изобличишъ единъ човѣкъ, спечелвашъ ли нещо? Нищо! Ти като се върнешъ дома си, ще имашъ тревога съ себе си, нищо повече! Нѣкой казва да изобличавамъ. Да изобличавамъ кого и да е, азъ всекога считамъ това, че е всё едно да правихъ операция, и като се върнешъ, всё ще има сирадъ и дълго врѣме трѣбва да миешъ рѣцѣтъ си, за да се отмиришатъ.

И за въ бѣдаше, като влѣзете въ школата погрѣшките си нѣма да виждате. Въ горните класове абсолютно се забранява да мислишъ за погрѣшките на хората! Хората за тебе не съществуватъ и жогрешките не съществуватъ. Ти ще работишъ върху себе си. Та, разбира единъ индуски учителъ: Отива при него единъ ученикъ, и учителътъ му доказва три метода. Трим души се подвизавали въ гората. Учителътъ му казалъ: Ще идешъ, и ще ударишъ на тримата по една плесница. Ученикътъ като ударилъ на първия една плесница, онзи му ударилъ двѣ плесници. Отива при втория: ударва и нему една плесница, той си подигналъ ржката, но пакъ я спусналъ, не го ударилъ. А като ударилъ плесница на третия, той даже не обжрналъ никакво внимание, продъл-

жавалъ да си разсждава. Попиталъ го учительтъ: Какво направи! — Азъ ударихъ на първия една плесница, той ми удари двѣ. — Този е човѣкътъ, който живѣе по закона „Око за око, зжбъ за зжбъ“. Мойсеевия законъ. А вториятъ, който повдигналъ ръката си, и бързо я свалилъ той въ спасението живѣе, той се спасява. Дошло му на умъ да приложи закона, но казалъ: не бива! Дошло му на ума да не прилага закона. А онзи, който не обърналъ внимание на плесницата, той живѣе въ Любовьта.

Та, сега, нѣкои живѣять по закона на Мойсея, други — въ спасението, а трети — въ Любовьта. Който живѣе въ закона, два пхти ще те удари; който живѣе въ спасението, той ще вдигне ръката, и ще каже: хайде отъ менъ да мине! А третиятъ, който живѣе въ Любовьта, той нищо нѣма да усѣти. Сега, окултниятъ ученикъ трѣбва да живѣе по закона на Любовьта. Ще дойде иѣкой да те удари, ти нищо нѣма да усѣтишь, даже и не знаешъ, че те е ударилъ.

Какво съзнание трѣбва да има у него!

Тайна молитва!

